

צייר ומודל אשת החברה מיקי בן-סיקלי, כיום שגרירת הבוטמה הישראלית בניו יורק ופורטרט שלה בידי יורם לוקוב (מימין). ענני העשן המופיעים בתמונתו, תיו, מסמלים את מסעותיו הרוחניים.

יורם לוקוב, צייר החתיכות של ישראל, מסביר בגילוי-לב את שיטת עבודתו:

..אני מעשן, אני שונב, אני מצייר!"

הנעורים של ישראל, לדגמן בפניו בעירום. תמונתה חשופת החזה של שרונה, מעשה ידי יורם, היא בינתיים אחד האוצרות השמורים ביותר במדינה.

..אני מדמיין לי שאני במיטה עם המודל - והתמונה יוצאת חיה"

בפתיחת התערוכה האחרונה שלו, כמור צאי שבת שלפני שבועיים, בגלריית לונדון מיני-ססור התלאביבית, נעלם הצייר כמעט לפני שהופיע. בא, זרק מבט, והתנדף.

לא היה סימן טוב יותר מזה להצלחתו. יורם לוקוב יכול כיום להרשות זאת לעצמו: מו: ציורי השמן שלו נמכרים במחירים המתחילים באלף ל"י, רישומיו ב-250 ל"י ואף אחד מהקונים עוד לא הפסיד עליהם. עוד לפני שלוש שנים הזמין אצלו היהלומן הנודע משה גולדמן שש תמונות במחיר 6,000 ל"י, סוחר ידוע קנה אצלו במכה אחת תמונות ב-30 אלף ל"י. אלבום ציורים משלו, הכולל בין היתר פורטרט של אהרונה דיין ושל ברוריה, אשתו של הבמאי בעז דוידזון, יצא זה עתה במהדור רחוק השלישית — הישג נדיר לחומר מסוג זה.

העשירים החדשים של החברה הישראלית — קבלנים שהרוויחו הון בסניג, סוחרים שהתעשרו בעסקים מפולפלים — נוהגים

דינה ברכה מימין, מעשה ידי לוקוב, משמאל, מעשה ידי האל. לוקוב אוהב לצייר מאוחר בלילה, מחבב במיוחד את צבע הצל, אוהב את פניה של חני פרי, ("משגעים") חושב את פיקאסו לצייר גרוע, ואת דה-זינצ'י, שמואל בק, ויוסל ברגנר, לטובים. באמנות אין הוא מכיר בפשרות.

— נראית בעיניהם כבדיחה של השנה. לוקוב עצמו, בדיסקרטיות מעוררת התי פעלות, מסרב להגיב. אולם גם הוא אינו יכול להכחיש את האימרה הידועה בכל רחבי הבורמה, התלאביבית לפחות: התי-כה מעל 10 שלא יצאה עם יורם — או שהיא במינור, או שהיא לא חתיכה.

עובדה אחרת שאינה ניתנת להכחשה — יורם לוקוב הוא כיום צייר החתיכות מספר 1 של ישראל: הגבר שזכה בתואר צייר החצר, על להיטותן של גשות החברה הגבוהה לזכות בפורטרט אצלו. הגבר היחיד שהצליח להשפיע על שרונה מארש, בת-

כבר חמש שנים שאני לא מצייר, בלי לעשן. לא רק זה. גם למין יש השפעה על התמונות שלי. כשאני מצייר בחורה שיש לי אליה משיכה מינית — התמונה יוצאת משהו אחר בכלל. פחות מאורגנת אולי — אבל הרבה יותר מעניינת. אני מדמיין לי איך הייתי שוכב איתה — והציור יוצא חי. הבחורה יוצאת עם אש בעיניים."

רבים ממכריו של יורם לוקוב יעלו גיחוך מלגלג, לשמע דבריו אלה. הרעיון שיוורם לוקוב מגלה משיכה מינית כלפי מישיה, והמשיכה נשאת בתחום הדמיונות בלבד

גוף ידוע לוקוב מסרב לומר: "הגוף שלה מזכיר", הות מודל סקסית זו, מסכים רק לומר:

ריס לפיתחו במכונית-פאר, להשקיע את ממונם במה שנראה בעיניהם כהשקעה מציוינת.

איך הוא עושה את זה? מספר יורם: "כשאני מצייר, אני יוצא לטריפים רוחניים. זה מוסיף לי מימד נוסף לציור. כשאני מתפכח, אני זוכר את כל מה שראיתי בטרופים ומצייר זאת. יש לי חדות גדולה יותר להבדלי צבע.

פורטרטים רגילים אני מצייר רק כשאין לי ברירה. אני מצייר או כל מיני נשים, מוריד מהן קמטים ושומנים ושנים, ועושה אותן יפות. הן מבוססות, ואני מבוסס."